

Μ' αλοίμονο! Μαζί μ' αυτό και κάρβουνα αναμμένα
μεσ' στη φωλιά του απόθεσε στο κρέας κολλημένα.

Κάηκε τότε η φωλιά και τ' άφτερα μικρά του
πέσαν στη γη και τά' φαγε η αλεπού μπροστά του!

Η ιστορία μας δηλοί: Όποιος παρασπονδήση,
και τη φιλία άπρεπτα κι αναίτια αθετήσσει
θα δοκιμάσει του Θεού ανηλεή την κρίση.

θέλω να ελπίζω ότι αυτός ο μύθος θα προσφέρει και σε μας κάποια παρηγοριά που τόσο την χρειαζόμαστε αφού για 22 χρόνια περιμένουμε ακομη να πάμε στα χωριά που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμεν.

Το σχολείο

Κάθε μέρα στο σχολείο
με τους φίλους θα βρεθώ
που"ναι όλοι τους παιδιά
πρόσχαρα και γελαστά.

Έχουν τρυφερή καρδιά
κι όλους μέσα μας χωρά.
Τρόπους έχουνε λεπτούς,
τρυφερούς κι ευγενικούς.

Στα παιγνίδια τα πολλά
όλο γέλια και χαρά
Μες την τάξη μελετούν,
γνώση ψάχνουν για να βρουν.

Κι έτσι θα'χουν προκοπή
στην κατοπινή ζωή.
Θα πηγαίνουμε μπροστά
με ορθάνοιχτη αγκαλιά.

Γεώργιου Κοκή